

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2
 ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255
 FAX: 210 32 27 382
www.olme.gr
 e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα 16.11.07

ΠΡΟΣ: τα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ

ΑΠΟΦΑΣΗ**ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΩΝ ΕΛΜΕ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ (15/11/07)*****Συνάδελφοι / ισες,***

Πραγματοποιήσαμε τις πρώτες Γενικές Συνελεύσεις του κλάδου στη νέα σχολική χρονιά για να εκτιμήσουμε την εκπαιδευτική πραγματικότητα, να ιεραρχήσουμε τα αιτήματά μας και να αποφασίσουμε το πρόγραμμα δράσης του κλάδου μας για το επόμενο διάστημα.

Το 13ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ κατέληξε σε μια πολύ σημαντική απόφαση, που χαράσσει τις κεντρικές κατευθύνσεις της δράσης της Ομοσπονδίας για τα επόμενα δύο χρόνια. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, στο πλαίσιο της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης σχεδιάζονται, προωθούνται και κλιμακώνονται ανάλογες πολιτικές στην Ελλάδα, την Ευρώπη και τον κόσμο ολόκληρο. Αυτές τις πολιτικές υπηρέτησαν, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις της τελευταίας τουλάχιστον εικοσαετίας. Γιατί αυτό υπαγορεύουν οι νεοφιλελεύθερες διαρθρωτικές αλλαγές, γιατί αυτό απαιτεί το δόγμα του ανταγωνισμού!

Έτσι, η παρούσα κυβέρνηση σχεδιάζει να προχωρήσει και στη νέα θητεία της, με περισσότερο μάλιστα ζήλο, σε ιδιωτικοποιήσεις ζωτικής σημασίας δημόσιων αγαθών, οι οποίες σε συνάρτηση με τη σκληρή λιτότητα, την καλπάζουσα ακρίβεια, την απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων και την ανεργία θα οξύνουν περισσότερο το πρόβλημα των κοινωνικών ανισοτήτων. Ήδη τα μεγάλα και χρόνια προβλήματα της εκπαίδευσης, αλλά και γενικότερα του κόσμου της εργασίας, έχουν πάρει διαστάσεις πρωτόγνωρες. Γι' αυτό είναι ανάγκη να προχωρήσουμε άμεσα σε νέες, συντονισμένες αγωνιστικές κινητοποιήσεις για την ανατροπή της αντιεκπαιδευτικής και αντιλαϊκής κυβερνητικής πολιτικής.

Οι εκλογές της 16.9.07 διαμορφώνουν ένα νέο τοπίο. Οι συσχετισμοί των πολιτικών δυνάμεων αλλάζουν. Με ψαλιδισμένα τα φτερά του και με μισοεξαντλημένα τα «καύσιμά» του το σύστημα εξουσίας προσπαθεί να ισορροπήσει πάνω στο τεντωμένο σχοινί της λαϊκής δυσαρέσκειας. Η κυβέρνηση παρά τη νωπή λαϊκή εντολή που έλαβε («...για να καταρτίσει το νέο προϋπολογισμό!»), είναι περισσότερο αποδυναμωμένη από ό,τι πριν. Πρόκειται για αδιάπνευστη πραγματικότητα. Γιατί η λαϊκή δυσαρέσκεια απέναντι στην πολιτική που ακολούθησε το χρονικό διάστημα 2004-07 αποτυπώθηκε με απόλυτη σαφήνεια στο ίδιο το εκλογικό αποτέλεσμα

Εν τω μεταξύ, δύο μήνες μετά την έναρξη των μαθημάτων παραμένουν και οξύνονται τα προβλήματα λειτουργίας των σχολείων.

Τα κενά εκπαιδευτικών εξακολουθούν να είναι σημαντικά, η ΠΔΣ καθυστέρησε, σε **απαράδεκτο βαθμό**, να ξεκινήσει, οι ελλείψεις σε βιβλία ταλάνισαν το πρώτο δίμηνο τους μαθητές και την ίδια την εκπαιδευτική διαδικασία.

Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ την 1-10-07, κατά τη συνάντηση «γνωριμίας» με τη νέα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, κατέθεσε **αναλυτικό και τεκμηριωμένο** υπόμνημα, με το

οποίο απαιτεί θετικές απαντήσεις και επείγουσες λύσεις σε ώριμα αιτήματα και πολύ σοβαρά προβλήματα των εκπαιδευτικών και της εκπαίδευσης.

Ωστόσο, ένα και πλέον μήνα μετά, οι προτάσεις μας μελετώνται ακόμη από τον κ. Υπουργό και τους συνεργάτες του!!

Επίσης, ενόψει της συζήτησης στη Βουλή του νομοσχεδίου για τις συντάξεις του Δημοσίου, καταθέσαμε υπόμνημα στην κυβέρνηση και τα κόμματα με τις συνταξιοδοτικές – ασφαλιστικές ρυθμίσεις που προτείνουμε για τους εκπαιδευτικούς (30 χρόνια πλήρη σύνταξη, συντάξιμο το επίδομα εξωδίδακτικής απασχόλησης, παραίτηση κατά τη διάρκεια της χρονιάς κ.λπ.).

Ιδιαίτερα για τα οξυμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουν εκπαιδευτικοί και μαθητές της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης η ΟΛΜΕ επανήλθε με δεύτερο, επείγον υπόμνημα στις 17-10-07 απαιτώντας για ακόμη φορά άμεσες λύσεις.

Η κυβέρνηση επιμένει στην πολιτική των «μεταρρυθμίσεων»...

Η κυβέρνηση όχι μόνο επιμένει στην εφαρμογή των αντεκπαιδευτικών νόμων που ψήφισε (νέα δομή στην ΤΕΕ, επιλογή στελεχών εκπαίδευσης, νόμος – πλαίσιο για τα ΑΕΙ, εκχώρηση της προσχολικής αγωγής στους Δήμους και τους ιδιώτες), αλλά ετοιμάζεται να προωθήσει νέα, ακόμη πιο αντιδραστικά νομοσχέδια, που θα αφορούν και στις τρεις βαθμίδες της εκπαίδευσης (αναγνώριση των ΚΕΣ, πρόταση ΕΣΥΠ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, μεταπτυχιακά, έρευνα).

Αυτή η πολιτική σε συνδυασμό με το νέο κρατικό, **βαθιά ταξικό, προϋπολογισμό** (συνέχιση της υποχρηματοδότησης της εκπαίδευσης, με τις δημόσιες δαπάνες να παραμένουν καθηλωμένες στο 3,4% του ΑΕΠ, μείωση των κοινωνικών δαπανών, αύξηση των έμμεσων φόρων, εισοδηματική πολιτική σκληρότερης λιτότητας για τους πολλούς και κοινωνικά ασθενέστερους) και την προωθούμενη παραπέρα **δραματική αποδόμηση του δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος**, αποτελούν στοιχεία που συνιστούν κορυφαία πρόκληση για τους εκπαιδευτικούς αλλά και για όλους τους εργαζόμενους. Ως ΟΛΜΕ εκφράσαμε επανειλημμένα την πλήρη αντίθεσή μας στις Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ), στην περιβόητη «έκθεση» του ΕΣΥΠ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, καθώς και στην είσοδο και εμπλοκή εταιρειών και χορηγών στην εκπαιδευτική διαδικασία. Έχουμε, επίσης, επισημάνει πως με τα νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία καθώς και με μέτρα, όπως η **ευέλικτη ζώνη** ή η επονομαζόμενη **διαθεματικότητα**, λόγω του τρόπου που αυτά προωθούνται, ευνοείται η κυριαρχία του «σχολείου της αγοράς».

Οι αντικειμενικές αυτές συνθήκες όχι μόνο δεν επιτρέπουν καμία αναμονή αλλά οδηγούν αναπόφευκτα σε νέα, σφοδρότερη κοινωνική σύγκρουση.

Το ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό ζήτημα

Η κυβέρνηση, στο πλαίσιο των πολιτικών των προηγούμενων χρόνων (κυρίως από το 1990 και μετά), προετοιμάζει μια καινούργια επίθεση σε βάρος των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, υλοποιώντας τις δεσμεύσεις της στην Ευρωπαϊκή Ένωση για προτεραιότητα στη «δημοσιονομική σταθερότητα» και όχι στην κοινωνική διάσταση του ζητήματος.

Ακολουθώντας την τακτική της καλλιέργειας κλίματος κινδυνολογίας για την προοπτική του ασφαλιστικού συστήματος - μέσω και των δημόσιων δηλώσεων για την αναγκαιότητα, δήθεν, νέων σκληρών αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων - έχει ως στόχο να πείσει την ελληνική κοινωνία πως για τα προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος ευθύνονται και πρέπει να πληρώσουν γι' αυτό οι εργαζόμενοι και όχι οι κυβερνήσεις διαχρονικά με την πολιτική που άσκησαν.

Βρισκόμαστε λοιπόν σε μια περίοδο όπου τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματά μας όχι μόνο παραμένουν σταθερά στο στόχαστρο των νεοφιλελεύθερων πολιτικών, αλλά κινδυνεύουν άμεσα με συρρίκνωση.

Όπως είναι, επίσης, γνωστό από την 1-1-2008 με τον ν.3029/02 θα αρχίσει να υλοποιείται σταδιακά η μείωση των συντάξεων, για τα συντάξιμα χρόνια από το 2008 και μετά.

Αυτό προβλέπεται να γίνει: α) μέσω της σταδιακής μείωσης του ποσοστού του μισθού μας, επί του οποίου υπολογίζεται η σύνταξη, από το 80% που είναι σήμερα στο 70% και β) μέσω του σταδιακού υπολογισμού του ποσού της σύνταξης επί του μέσου όρου των μισθών της τελευταίας πενταετίας αντί επί του τελευταίου μισθού που ισχύει σήμερα.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να απαιτήσουν από την κυβέρνηση **να παγώσουν και να μην ισχύσουν αυτές οι αντικοινωνικές και αντιλαϊκές ρυθμίσεις**. Είναι πράγματι τουλάχιστον αντιφατικό η κυβέρνηση από τη μια να καλεί τα συνδικάτα σε διάλογο και από την άλλη να προχωρεί σε μείωση των συντάξεων! Με το «διάλογο» αυτό που προωθεί η κυβέρνηση για το ασφαλιστικό είναι φανερό πως έχει ως στόχο να αφαιρέσει δικαιώματα από τους εργαζόμενους, άρα τον χρησιμοποιεί εντελώς προσηματικά. Και αυτό γιατί την ίδια ώρα η κυβέρνηση αρνείται να καταβάλει τουλάχιστον τους θεσμοθετημένους πόρους στο σύστημα, ενώ προχωρεί σε χαριστικές ρυθμίσεις στους εργοδότες, αρνείται την εφαρμογή νέου μισθολογίου, με αποτέλεσμα τη διατήρηση των χαμηλών συντάξεων, αρνείται να επεκτείνει τα βαρέα και ανθυγιεινά στο Δημόσιο.

Και όλα αυτά συμβαίνουν τη στιγμή που η χώρα μας έχει το 4ο μεγαλύτερο όριο ηλικίας συνταξιοδότησης ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διαθέτει μόνο 1282,3 €/κάτοικο για την κοινωνική ασφάλιση, όταν ο μέσος όρος στην Ε.Ε. είναι 2.396,3 €/κάτοικο και η συμμετοχή του κράτους και των εργοδοτών στις κοινωνικές δαπάνες είναι αρκετά μικρότερη από το μέσο όρο στην Ε.Ε., αλλά των εργαζομένων μεγαλύτερη!

Είναι προφανές ότι **δεν μπορούμε να αποδεχτούμε καμία αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση, καμία μείωση συντάξεων και καμία αύξηση εισφορών των εργαζομένων. Αρνούμαστε κατηγορηματικά να συμμετάσχουμε σε ένα δήθεν διάλογο που, στην πραγματικότητα, θα έχει ως αντικείμενο συζήτησης την αναίρεση των δικαιωμάτων μας**. Σε ένα διάλογο στον οποίο μας καλούν αυτοί που την προηγούμενη χρονιά καταλήστευσαν τα επικουρικά ταμεία με τα περιβόητα δομημένα ομόλογα.

Υπενθυμίζουμε, τέλος, προς κάθε κατεύθυνση ότι ο κλάδος μας έχει δώσει μακροχρόνιους αγώνες για την υπεράσπιση των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων μας, που απειλούνται σοβαρά και από τις αδιαφανείς χρηματιστηριακές πρακτικές και τα παιχνίδια που παίζουν οι διορισμένες από την κυβέρνηση διοικήσεις των Ταμείων. **Αγωνιζόμαστε για τη διασφάλιση του δημόσιου, καθολικού και κοινωνικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού μας συστήματος, για την ακύρωση των υφιστάμενων αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων και για την αποτελεσματική απόκρουση των επερχόμενων και περισσότερο επώδυνων μέτρων**.

Η αποτυχία της «μεταρρύθμισης» της ΤΕΕ

Σοβαρά προβλήματα αντιμετωπίζει, με την έναρξη του νέου σχολικού έτους, η Τεχνική- Επαγγελματική Εκπαίδευση. Η υλοποίηση του νόμου 3475/06 σε συνδυασμό με την προχειρότητα και αποσπασματικότητα στο σχεδιασμό του Υπουργείου Παιδείας (ΥΠΕΠΘ) οδηγούν σε μια εκρηκτική κατάσταση τον πολύπαθο αυτό χώρο.

Με μεγάλη καθυστέρηση μέσα στο καλοκαίρι δημοσιεύτηκαν οι υπουργικές αποφάσεις για τις ειδικότητες και τους τομείς που θα έχει κάθε σχολική μονάδα (ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ), το ωρολόγιο πρόγραμμα μαθημάτων με βάση το οποίο θα λειτουργήσουν οι ΕΠΑΣ κ.ά. Δυσλειτουργίες και προβλήματα παρατηρούνται στην κατάρτιση των προγραμμάτων σπουδών της ΤΕΕ. Πολλά σχολεία δεν έχουν ακόμη στη διάθεσή τους όλα τα διδακτικά βιβλία, ενώ

πολλά από αυτά προέρχονται από τα καταργημένα ΤΕΕ, από το Γενικό Λύκειο ή από το εμπόριο και σε αρκετές περιπτώσεις παραδίδονται απλώς σημειώσεις των εκπαιδευτικών. Ακόμα και βιβλία των πρώην ΤΕΛ επιστρατεύτηκαν για την κάλυψη των αναγκών. Σοβαρά προβλήματα στο χώρο της ΤΕΕ επίσης έχουν σχέση με την υλικοτεχνική υποδομή των σχολείων. Ειδικότερα, ως προς τον εργαστηριακό εξοπλισμό, επισημαίνουμε ότι οι σχετικές προμήθειες των δύο τελευταίων χρόνων ήταν προσανατολισμένες στις απαιτήσεις των ΤΕΕ χωρίς να εκτιμηθούν οι ανάγκες των νεοσύστατων ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ.

Στην πορεία της υλοποίησης του νόμου 3475/06 όχι μόνο δεν εισακούστηκαν οι προτάσεις της ΟΛΜΕ και όλων των εκπαιδευτικών για την ενιαιοποίηση της δευτεροβάθμιας ΤΕΕ σε ένα τύπο Επαγγελματικού Λυκείου αλλά, κατά παράβαση ακόμα και του νόμου αυτού, θεσμοθετείται η λειτουργία ίδιων ειδικοτήτων στα ΕΠΑΛ του Υπουργείου Παιδείας και στις ΕΠΑΣ του ΟΑΕΔ, καθώς και άλλων Υπουργείων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την προώθηση ακόμη περισσότερο της κατάρτισης σε βάρος της εκπαίδευσης, αλλά και την ακύρωση των όποιων μελλοντικών επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων, με τη χορήγηση πτυχίων χωρίς αντίκρισμα, και την επίταση της σύγχυσης στον τομέα της εργασίας.

Οι συγχωνεύσεις σχολείων της ΤΕΕ συνιστούν μια πρακτική του Υπ. Παιδείας που δεν συνεκτιμά ούτε τις ανάγκες του μαθητικού δυναμικού ούτε την επιδίωξη υψηλής στάθμης τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης. Η νέα χρονιά βρίσκει σε καθεστώς πλήρους αβεβαιότητας 7 ΤΕΕ, επειδή ούτε έχουν μετατραπεί σε ΕΠΑΛ ή ΕΠΑΣ ούτε εγγράφουν νέους μαθητές. Και αυτό, παρά τις ρητές προεκλογικές δεσμεύσεις της κυβέρνησης ότι δεν θα καταργηθεί καμιά σχολική μονάδα.

Επισημαίνουμε, για μια ακόμη φορά, πως η επιμονή της κυβέρνησης στην πολυδιάσπαση της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης και η παράδοση τμημάτων της – πτυχίο επίπεδου γ' - στον ιδιωτικό τομέα, με αναπόφευκτη συνέπεια την πλήρη υποβάθμισή της και σε συνδυασμό με τις τελευταίες αυτές εξελίξεις, καθιστούν περισσότερο αναγκαία την **κατάργηση του Ν. 3475/06**.

Πρέπει, τέλος, να τονιστεί ότι **η μεγάλη ανησυχία των χιλιάδων εκπαιδευτικών κλάδων-ειδικοτήτων, των μαθητών και των γονέων τους για την κατάσταση της ΤΕΕ είναι απολύτως εύλογη.**

Οι επιλογές των στελεχών της εκπαίδευσης

Οι ηχηρές διακηρύξεις του κυβερνώντος κόμματος για διαφάνεια, αξιοκρατία και αντικειμενικότητα, που θα αντικαθιστούσαν, δήθεν, τις «κομματικές επιλογές» και τις «πελατειακές σχέσεις» στη λειτουργία του κράτους, έχουν πλέον εγκαταλειφθεί οριστικά, και στο δημόσιο κυριαρχούν από καιρό ο άκρατος κομματισμός, ο ρεβανσισμός και οι διακρίσεις.

Ως ΟΛΜΕ έχουμε διαπιστώσει ότι ιστορικά η συνέντευξη κατά τη διαδικασία επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης ανατρέπει και ακυρώνει ουσιαστικά τη μοριοδότηση των αντικειμενικών κριτηρίων!

Οι πρόσφατες κρίσεις, επιλογές και τοποθετήσεις των στελεχών της εκπαίδευσης επιβεβαιώνουν με τον πιο ηχηρό και ισχυρό τρόπο τις διαπιστώσεις μας αυτές και φαίνεται ότι προδικάζουν το περιεχόμενο και τον προσανατολισμό της προωθούμενης αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων. Σημειώνεται ότι η αντίθεσή μας στο ζήτημα της αξιολόγησης – χειραγώγησης εστιάζεται σε βαθύτερες πλευρές της, όπως είναι η κατάργηση της παιδαγωγικής αυτονομίας του εκπαιδευτικού καθώς και η κοινωνική – ταξική κατηγοριοποίηση των σχολείων, που οδηγούν, τελικά, στην επιβολή του σχολείου της αγοράς.

Είναι προφανές ότι αυτή η αρνητική εξέλιξη και στο θέμα της επιλογής των στελεχών σηματοδοτεί δυσοίωνες προοπτικές για την ουσιαστική αντιμετώπιση των πολλών και οξυμένων προβλημάτων της δημόσιας εκπαίδευσης. Άρα η αντίδραση του οργανωμένου σ.κ. είναι και αυτονόητη και επιβεβλημένη. Κι αυτό δεν υπαγορεύεται από μια κοντόθωρη

αντιπολιτευτική διάθεση και προκατάληψη ούτε σχετίζεται με την επιλεκτική και ιδιοτελή στήριξη συγκεκριμένων ατόμων. Το επιβάλλει η ανάγκη προάσπισης της αξιοπρέπειας του εκπαιδευτικού κόσμου, των συμφερόντων της δημόσιας εκπαίδευσης και της αξιοπιστίας των θεσμών. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μια αναπόφευκτη σύγκρουση με τις πολιτικές που εφάρμοσαν όλες οι κυβερνήσεις στον τόπο μας. Τα κόμματα εξουσίας επιδίωξαν και επιδιώκουν να χρησιμοποιήσουν με φεουδαρχική νοοτροπία το χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης και τις επιλογές των στελεχών διαιώνίζοντας τον «ημετερισμό».

Πάγια, επίσης, θέση του κλάδου μας ήταν και παραμένει **η διαμόρφωση ενός νέου αντικειμενικού, διαφανούς, αδιάβλητου, δημοκρατικού και αξιόπιστου θεσμικού πλαισίου επιλογής στελεχών της εκπαίδευσης, που θα είναι αποδεκτό από τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες και θα απαντά θετικά στην ανάγκη απαλλαγής της εκπαίδευσης από τα δεσμά του κομματικού ελέγχου και της μετριοκρατίας.** Για να συμβάλουμε προς την κατεύθυνση αυτή έγκαιρα καταθέσαμε σχετικό υπόμνημά μας προς την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας στις 16.5.06, το οποίο αγνοήθηκε από την κυβέρνηση.

Ως ΟΛΜΕ είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε ανυποχώρητα, με συνέπεια και υπευθυνότητα να αγωνιζόμαστε μαζί με ολόκληρη την εκπαιδευτική κοινότητα για να σταματήσουν οι κομματικές διακρίσεις στην εκπαίδευση και για να λειτουργούν οι θεσμοί μας στο χώρο αυτό πιο αξιόπιστα και πιο αποτελεσματικά.

Αγαητοι/-ές συνάδελφοι,

Η επόμενη διετία θα είναι μια κρίσιμη περίοδος για την εκπαίδευση. Τα μεγάλα ζητήματα της επέκτασης των αντιδραστικών «μεταρρυθμίσεων» στη Δευτεροβάθμια και στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, του περιεχομένου της εκπαίδευσης, των προβλημάτων που δημιούργησε η κυβέρνηση στο χώρο της πολύπαθης Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης (ΤΕΕ), του εισοδήματος των εκπαιδευτικών, της στελέχωσης της εκπαίδευσης, της επιμόρφωσης και της αύξησης των εκπαιδευτικών δαπανών έχουν ήδη πάρει τη θέση τους στην ημερήσια διάταξη και της νέας περιόδου. Ζητούν πιο επιτακτικά θετικές απαντήσεις και λύσεις.

Το συνδικαλιστικό κίνημα σε αυτό το περιβάλλον, με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση, **πρέπει να δυναμώσει τους αγώνες του** για την ανατροπή της νεοφιλελεύθερης πολιτικής. Για να δρομολογηθούν επιτέλους αυτές οι λύσεις!

Το πλαίσιο των αιτημάτων μας-κύριες αιχμές διεκδίκησης

Το πλαίσιο αιτημάτων της ομοσπονδίας παραμένει αυτό που περιλαμβάνεται στην απόφαση του 13^{ου} συνεδρίου τη ΟΛΜΕ.

Για την επόμενη χρονική περίοδο ως αιτήματα αιχμής των κινητοποιήσεών μας προτείνουμε τα παρακάτω:

- **Άμεση αύξηση των δημόσιων δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ τουλάχιστον**
- **Ουσιαστικές αυξήσεις στους βασικούς μισθούς μας, με αφετηρία τα 1.400 ευρώ συνολικές καθαρές αποδοχές στον νεοδιόριστο. Διπλασιασμός της ωριαίας αποζημίωσης και σύνδεσή της με τις συνολικές αποδοχές των εκπαιδευτικών. Άμεση καταβολή του επιδόματος των 176 ευρώ και του συνόλου των αναδρομικών. Άμεση καταβολή όλων των δεδουλευμένων.**
- **Δημόσια 12χρονη υποχρεωτική και πραγματικά δωρεάν Εκπαίδευση με προοπτική το ενιαίο 12χρονο σχολείο. Υλοποίηση της πρότασης της ΟΛΜΕ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Κατάργηση του Ν. 3475/06 για την τεχνική εκπαίδευση και εφαρμογή της μεταβατικής πρότασης της ΟΛΜΕ για τομείς,**

ειδικότητες στα ΕΠΑΛ κ.λπ. Μεταλυκειακό Έτος Ειδίκευσης. Καμιά κατάργηση σχολικής μονάδας, διασφάλιση της μόνιμης εργασίας όλων των εκπαιδευτικών. Ενσωμάτωση των σχολών άλλων Υπουργείων στο ΥΠΕΠΘ.

- Πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας, χωρίς όριο ηλικίας. Κατάργηση του ισχύοντος αντιασφαλιστικού – αντισυνταξιοδοτικού πλαισίου και επιστροφή όλων των οφειλόμενων στα ασφαλιστικά ταμεία. Πάγωμα των δυσμενών ρυθμίσεων του ν. 3029/02 που μειώνουν σταδιακά τις συντάξεις από 1/1/2008. Ακύρωση των νέων αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων που προωθεί η κυβέρνηση.
- Καθιέρωση ετήσιας επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών με *απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα*.
- Κατάργηση των Κέντρων Ελεύθερων Σπουδών. Όχι στα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Τέλος, απαιτούμε να δοθούν άμεσα σαφείς, θετικές απαντήσεις στα αιτήματα που υποβάλαμε με το υπόμνημα της 1^{ης} /10/2007 στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ.

Πρόγραμμα δράσης

Η Γ.Σ. των Προέδρων των ΕΛΜΕ, υλοποιώντας την εντολή του Συνεδρίου μας, καλεί όλους τους συναδέλφους να στηρίζουν με το ξεκίνημα της νέας χρονιάς τη **συνέχιση του δίκαιου αγώνα μας**. Να αξιοποιήσουμε όλοι μαζί και να αναπτύξουμε περισσότερο το **κινηματικό κεκτημένο της κοινής πανεκπαιδευτικής δράσης**. Αυτό που, μεταξύ άλλων, ακύρωσε ουσιαστικά την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και ανέκοψε την επίθεση ενάντια στο δημόσιο σχολείο και πανεπιστήμιο. Ο δρόμος αυτού του αγώνα, που αναπόφευκτα θα είναι μακρύς και σκληρός, περνάει υποχρεωτικά μέσα από τη δημιουργία ενός πολύμορφου, ενωτικού, ριζοσπαστικού, διεκδικητικού εκπαιδευτικού κινήματος για την υπεράσπιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες, καθώς και της ποιότητας ζωής και των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών που το υπηρετούν.

Αυτό το κίνημα θα είναι κίνημα για το δικαίωμα όλων των παιδιών στη μόρφωση και θα αναπτύσσεται με βάση τους άξονες:

- α) Ουσιαστική χρηματοδότηση της δημόσιας εκπαίδευσης- όχι στην ιδιωτικοποίηση
- β) Ριζικές, προοδευτικές αλλαγές στο περιεχόμενο και τη λειτουργία των σχολείων (ολοκληρωμένη, ενιαία γνώση- δημοκρατικό σχολείο)
- γ) Σημαντική οικονομική, εργασιακή και επιστημονική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών, με κατοχύρωση της παιδαγωγικής τους ελευθερίας

Προϋπόθεση για την ανάπτυξη ενός τέτοιου κινήματος είναι η ολόπλευρη προετοιμασία του κλάδου μέσα από μια **προσπάθεια σύγκλισης, συμμετοχής και συμβολής όλων των ζωντανών και μαχητικών δυνάμεών μας**.

Το 13ο Συνέδριο λαμβάνοντας υπόψη τη θετική και την αρνητική πείρα του συνδικαλιστικού κινήματος, τα φαινόμενα γραφειοκρατικοποίησης των συνδικάτων και αποσυσπείρωσης των εργαζομένων, **προέκρινε** τη στροφή στη βάση των σωματείων. **Θεωρούμε πως οι ΕΛΜΕ πρέπει να αναλάβουν όλες τις αναγκαίες και στοχευμένες πρωτοβουλίες σε τοπικό επίπεδο, ώστε να δημιουργηθεί ένα ισχυρό εκπαιδευτικό – μορφωτικό ρεύμα. Επίσης, οι ΕΛΜΕ θα πρέπει να αναλάβουν πρωτοβουλία για το συντονισμό δράσης σε τοπικό επίπεδο εκπαιδευτικών φορέων και εργατικών σωματείων για το ασφαλιστικό.** Καθοριστική σε μια τέτοια κατεύθυνση θα είναι η ενεργοποίηση όλων των μελών των Δ.Σ. των ΕΛΜΕ.

Στο πλαίσιο αυτό είναι αυτονόητος ο συντονιστικός ρόλος του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας. Οφείλουμε να ανοίξουμε τις πύλες των τοπικών Ενώσεων σε κάθε συνάδελφο, με έμφαση στους νέους, τους νεοδιόριστους, τους αναπληρωτές και ωρομίσθιους, και να ενισχύσουμε τις υπάρχουσες δημοκρατικές δομές με τη λειτουργική ένταξή τους στις τάξεις του οργανωμένου κινήματός μας.

Ειδικότερα, σε ό,τι αφορά το μείζον ζήτημα του ασφαλιστικού, το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ έχει ήδη αναλάβει πρωτοβουλία για να συγκροτηθεί πανδημοσιούπαλληλικό μέτωπο, ικανό να αποκρούσει τις νέες αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις που προωθεί η κυβέρνηση.

Ο κλάδος μας θα προχωρήσει αποφασιστικά σε κλαδικούς αγώνες, καθώς και σε αγώνες στο πλαίσιο της κοινής πανεκπαιδευτικής δράσης και του ευρύτερου συντονισμού με τους μαχόμενους εργαζόμενους των άλλων κλάδων, για την απόκρουση των κυβερνητικών αντιλαϊκών πολιτικών επιλογών και για την αποτελεσματικότερη διεκδίκηση των δίκαιων αιτημάτων μας μέσω και της ευρύτερης δυνατής κοινωνικής αποδοχής και υποστήριξης τους.

Με βάση τα παραπάνω αποφασίζουμε:

- Πραγματοποίηση 24ωρης απεργιακής κινητοποίησης στις 26 Νοέμβρη 2007 με συγκεντρώσεις και συλλαλητήρια στα μεγαλύτερα, τουλάχιστον, αστικά κέντρα της χώρας.

- Νέες Γ.Σ. των ΕΛΜΕ, καθώς και Γ.Σ. των Προέδρων το Γενάρη του 2008 για να αποφασίσουμε τη συνέχιση και κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεών μας.

- Σε κάθε περίπτωση, αν η Κυβέρνηση προχωρήσει σε νέες αντιασφαλιστικές – αντεργατικές ρυθμίσεις στο διάστημα μέχρι τις Γ.Σ. του Γενάρη, εξουσιοδοτείται το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ να συγκαλέσει έκτακτη Γ.Σ. Προέδρων.

Ο Πρόεδρος
Γρ. Καλομοίρης
 Γρ. Καλομοίρης

Για το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ

Ο Γ. Γραμματέας
Κώστας Μπίκος
 Κώστας Μπίκος

Υ.Γ. Η παραπάνω απόφαση εγκρίθηκε μετά από ψηφοφορία που είχε το παρακάτω αποτέλεσμα:

61 ΕΛΜΕ ΥΠΕΡ
11 ΕΛΜΕ ΚΑΤΑ
3 ΕΛΜΕ ΛΕΥΚΟ

Οι ψήφοι που αντιστοιχούν στις ΕΛΜΕ είναι:

371 ΨΗΦΟΙ ΥΠΕΡ (82%)
59 ΨΗΦΟΙ ΚΑΤΑ (13%)
24 ΨΗΦΟΙ ΛΕΥΚΟ (5%)